

²¹Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: *Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcssek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak.* ²²Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.

Kedves Testvéreim!

Elmondok egy titkot! Szentháromság. A keresztyénség legnagyobb titka a Szentháromság. Persze erre rögtön kérdezhetné valaki, hogy mi itt a titok. Az emberek többsége tudja, hogy a Szentháromság: az Atya, Fiú, Szentlélek. És ez így is van, ugyanakkor órákat lehetne beszélgetni arról, hogy ki az Atya, ki a Fiú, kicsoda a Szentlélek. Milyen az egymáshoz való viszonyuk. A három különálló, vagy egy, vagy esetleg mindegyik egyszerre: háromság az egységben. A keresztyénség első nagy vitát kiváltó és szakadáshoz vezető vitája, amelyet az Madách gúnyosan az Ember tragédiájában is megemlít a homoousios és a homioousios különbsége, ami a latinban csupán egy betű különbség, mégis egy óriási egyházszakadás lett abból, hogy Jézus azonoslényegű, vagy hasonló lényegű az Atyával. Néhány századdal később az ún. Filioque vita vezetett odáig, hogy megtörtént a nagy 1054-es egyházszakadás. A vita lényege, hogy a keleti egyházak nem vallották, hogy a Szentlélek az Atyától és a Fiútól jön, hanem azt állították, hogy csak az Atyától származik.

Amikor először hallottam ezekről, még iskolai tanulmányaim alatt, már akkor sem értettem. Aztán miután a szerető és kegyelmes Isten megszólított és megtérhettem, utána még értetlenebbül álltam a dolgok előtt. Hogyan lehet ezeken fennakadni. Azután persze megtanultam, hogy nagyon sok múlt azon az egy kis i betűn a homioousios vitában. Mert ha belegondolunk, akkor egy házasság megromlása sem ott kezdődik, hogy a felek gyűlölik egymást, és ordítózva, ajtót csapdosva kijelentik, hogy nem kívánnak együtt élni, holott korábban éppen arról nyilatkoztak a templomban, vagy az anyakönyvvezető előtt, hogy mennyire szeretik egymást. De elég egy-egy kis különbség, nézeteltérés, viták, meg nem értés, és máris jön a szakadás.

A földön élő egyház nem tökéletes, vannak viták, vannak nézeteltérések. Fontos kérdésekben vannak különbségek. A héten is előkerült egy az interneten. Kollégáim annyira belejöttek az elmúlt hónapokban a videók készítésébe, hogy már teológiai vitákat folytatnak. Egy népszerű fiatal katolikus pap elővette a protestáns Sola Scriptura és Sola Fide elvet és azt kezdte el egy néhány perces videóban kritizálni. Erre egyik kollégám szintén egy néhány perces videóban válaszolt. Persze mindenki jót akar, csak nem biztos, hogy olyan teológiai tudományos gondolatokat kellene boncolgatni, amelyekről az emberek többségének fogalma sincs, akkor amikor azzal küzdünk, hogy miért nem hisznek az emberek. Én is fontosnak tartom ezeket a gondolatokat, és foglalkoztatnak is ezek, olvasom a hitvallásokat, nem csak az evangélikusokat, hanem a katolikus katechizmust éppen úgy, mint Heidelbergi Kátét.

De nagyon örülök a mai igének. Mert ebben nem én, hanem maga Jézus mondja ki azt, amit a mindennapi szinten ezekkel kapcsolatban én magam is gondolok.

Az előzményekhez tartozik, hogy Jézus kiküldte a nagyobb tanítványi körét, a 72 tanítványt szerte a városokba, hogy egyfajta útkészítő munkát folytassanak. A tanítványok feladata, hogy hirdessék: elközelített a mennyek országa. Persze praktikus is volt ez a kiküldés, hiszen Jézus előre feltérképezte a várható fogadtatást, ráadásul, a tanítványoknak hatalmat adott a gyógyításra is, így készítve fel az embereket az ő érkezésére. Ha a tanítvány is ennyit tud, akkor nagyon kíváncsiak vagyunk a mesterére – gondolatot elültetve az emberekben. Jó reklámfogás. De, mint kiderül nem is Jézusnak volt erre szüksége, hanem a tanítványoknak, akik lelkesen jönnek vissza: *Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk!*

Jézus látva a tanítványok lelkesedését, mondja mai alapigénk szavait: *Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcssek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak.*

Jézus tanítványai egyszerű emberek voltak. Ő nem az akadémikusokat, a tanultakat, a teológiailag jól képzetteket választotta ki. Arról beszéltem pünkösdkor is, hogy azért nem analfabéták voltak, ismerték az ószövetségi írásokat, sok részt kívülről is tudtak, ahogyan abban a korban, azon a vidéken mindenki más. De nem voltak különlegesen iskolázottak. Éltek a maguk hétköznapi életét, végezték a munkájukat, és Jézus éppen e közben szólítja meg őket: a halászt a csónakban, a vámszedőt a pénzasztal mellett. És hívja őket, kövess engem. Nem azt mondja, hogy menj el képezd ki magad, értsd meg a szentháromság titkát, majd térj vissza és akkor majd egy felvételi eljárás keretében megvizsgáljuk, hogy alkalmas vagy-e tanítványnak.

Alapismeretekkel, de a Jézustól kapott Lélek erejével mennek ezek az emberek, és nem szentháromságról és filioque kérdéstről beszélnek, hanem arról, amit Jézus mellett láttak és hallottak.

Amikor Nikivel beszélgetünk, a gyerekek néha megkérdezik, most miről beszélgettek? Ez egy nagyon tanulságos kérdés. Mert igen, néha nehéz lefordítani az ő nyelvükre azt, amiről szó van. És nem titkos dologkról beszélgetünk, csak egyszerűen az ő szókészletükben még nincsenek benne azok a fogalmak, amiket használunk.

Ekkor megpróbálom lefordítani.

De gondoljunk bele. Ha egy Bibliát, egyházat nem ismerő ember bejön a templomba, akkor nagy részét nem fogja érteni annak, amiről itt szó van. Hallgassuk meg Isten igéjét... Mit? Igét? De az ige az egy szófaj...

De, ha az Isten megérintette őt, megnyitotta a szívét, akkor ezek rövidesen világossá válnak számára, mert nyitott lesz és érdeklődő. És esetleg kérdez, ahogyan a tanítványok is tették, mert igen, volt, hogy ők sem értették Jézust. És Jézus elmagyarázta nekik, türelmesen, érthetően.

Az Isten ma is elmagyarázza azt, amit nem értünk. Nem kell hozzá más, csak a nyitottság. Nyitottan odaállni elé, és azt mondani, én ezt nem értem.

Nem értem a halált, nem értem a feltámadást, nem értem a fájdalmat, a betegséget, miért engedi Isten...

Nem úgy születünk, hogy mindent megértsünk, de Isten megadja a válaszokat, ha kérjük tőle.

Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcses és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak.

Istent nem bölcselkedésekkel, okoskodással lehet megtalálni. Hanem nyitott szívvel. Akik tudományos bizonyítékot akartak találni Isten léteire, akik filozófiai fejtegetések révén próbáltak meg eljutni hozzá, akik logikus érveléssel akarták megmagyarázni, azok mindig zsákutcába jutottak, és oda is fognak jutni.

De Isten kijeleni magát azoknak, akik nyitott szívvel állnak oda elé.

Sokszor hallom: én nem tudom, nem ismerem olyan jól a Bibliát, én nem tudok úgy imádkozni, én nem jártam hittanórára...

Harmadéves teológusként, a bibliaismereti vizsgákat követően, ahol az egyes fejezetek tartalmából is vizsgáztunk, ezen felül görögül, héberül és latinul is kellett olvasni a Szentírást, és szótárral fordítani is egyes részeket. Amikor egyháztörténeti, vallástörténeti ismeretekkel felvérteződve a minden tudás birtokában leültem beszélgetni egy idős jogásszal, megszegyenültem. Mert ez a bácsi - latinul, fejből idézve a Szentírást, olyan tárgyi tudással, aminek én csak a töredékével rendelkezttem - feltette a kérdéseit, mondván, hogy ő ezek miatt nem hisz... és várta tőlem a megoldást... akkor jöttem rá, hogy a tudás, a tárgyi ismeret fontos ugyan, de nem ezek fogják elvezetni az embereket, őt sem a hit mélységéig, a Jézus Krisztusban való hitig.

²²*Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.*

A titkok arra valók, hogy leleplezzék őket. Jézus leleplezte Isten titkát. Ő megmutatta számunkra Istent. Hogy milyen is Isten. A keresztyén ember feladata, hogy rámutasson Krisztusra. Nem meggyőzni kell a másikat, nem érveket sorakoztatni, hanem elmondani, elé élni, a másik elé állítani az általunk megtapasztalt Isteni szeretetet.

Soka, senkit nem fognak meggyőzni az érvek. De nekünk nem is a meggyőzés a feladatunk, csupán az, hogy hirdessük, ahogyan a tanítványok is tették az Isten szeretetét.

Titokról beszéltem az elején. De nincs titok. Az Isten megismerhető, csupán egy dolgot kell tennünk, azt amit a gyerek teszi, ha nem érti a szüleit: megkérdezni, miről beszélsz. És ő el fogja magyarázni. Menjünk elé nyitott szívvel.